

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2013. március 21. *

„A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség — A tagállamok külső szárazföldi határain való kishatárforgalom — 1931/2006/EK rendelet — 562/2006/EK rendelet —
Leghosszabb tartózkodási idő — Számítási szabályok”

A C-254/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Magyarország) a Bírósághoz 2011. május 25-én érkezett, 2011. május 3-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége**

és

Oskar Shomodi között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot (előadó), a negyedik tanács elnökeként eljáró bíró, C. Toader, M. Berger, A. Prechal és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. június 14-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége képviseletében Tasnádi É. jogtanácsos,
- O. Shomodi képviseletében Isaák L. ügyvéd,
- a magyar kormány képviseletében Fehér M., Szíjjártó. K. és Tóth Z., meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviseletében M. Szpunar, meghatalmazotti minőségben,
- a román kormány képviseletében H.R. Radu, F. Abrudan és A. Crișan, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: magyar.

- a szlovák kormány képviselőjében B. Ricziová, meghatalmazotti minőségben,
 - az Európai Bizottság képviselőjében Bottka V. és G. Wils, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2012. december 6-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a tagállamok külső szárazföldi határain való kishatárforgalom szabályainak meghatározásáról, valamint a Schengeni Egyezmény rendelkezéseinek módosításáról szóló, 2006. december 20-i 1931/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 405., 1. o.; helyesbítés: HL 2007. L 29., 3. o.) 2. cikke a) pontjának, 3. cikke 3. és 5. pontjának értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége és O. Shomodi ukrán állampolgár között a magyar területre történő belépés azon indokkal történő megtagadása tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő, hogy az érintett személy magyar területen való tartózkodásának időtartama meghaladta a tartózkodás kishatárforgalom jogcímén megengedhető leghosszabb idejét.

Jogi háttér

Az uniós jog

A vízumkötelezettség hatálya alá nem tartozó harmadik országok állampolgáraival kapcsolatos általános rendelkezések

- 3 A Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-én Schengenen aláírt egyezmény (HL 2000. L 239., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 2. kötet, 9. o., a továbbiakban: a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény) 20. cikke az alábbiakat mondja ki:

„A vízumkötelezettség hatálya alá nem tartozó külföldiek az első beutazás időpontjától számított hat hónapon belül, de legfeljebb három hónapig szabadon mozoghatnak a Szerződő Felek területén [...]”

- 4 A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 105., 1. o.) (3) preambulumbekkezdése az alábbiakról rendelkezik:

„A belső határok személyek által történő átlépésére és a külső határokon történő határellenőrzésre vonatkozó közös intézkedések elfogadásának tükröznie kell az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokat és különösen a [...] schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény vonatkozó rendelkezéseit és a Közös kézikönyvet [(HL C 313., 97. o.).]”

- 5 Az említett rendelet 5. cikkének (1) bekezdése írja elő a beutazási feltételeket harmadik országok állampolgárai számára „hat hónapon belül három hónapot meg nem haladó tartózkodás esetén”.

- 6 Ugyanezen rendelet 35. cikke előírja, hogy e rendelet „nem érinti a kishatárforgalomra vonatkozó közösségi szabályokat és a kishatárforgalomra vonatkozó, hatályos kétoldalú megállapodásokat”.

A kishatárforgalomra vonatkozó különleges rendelkezések

- 7 Az 1931/2006 rendelet (2) és (3) preambulumbekzdése az alábbiakat mondja ki:

„(2) A kibővített Közösség érdekében áll gondoskodni arról, hogy a határok ne képezzenek akadályt a szomszédaival folytatott kereskedelem, a szociális és kulturális csere, illetve a regionális együttműködés előtt. Következésképpen, hatékony kishatárforgalmi rendszert kell kialakítani.

(3) A kishatárforgalmi rendszer kivételt képez az [...] 562/2006 [...] rendeletben foglalt, az Európai Unió tagállamainak külső határait átlépő személyek határokon történő ellenőrzésének általános szabályai alól.”

- 8 E rendelet (4) preambulumbekzdése rögzíti többek között a „határátlépés megkönnyítésének” elvét a „külső szárazföldi határ gyakori átlépésére jogos indokkal rendelkező, jóhiszemű határ menti lakosok számára”.

- 9 Az 1931/2006 rendelet 3. cikkének fogalommeghatározása szerint:

„[...]

2. »határ menti terület«: az a terület, amely nem haladja meg a határtól számított 30 kilométeres távolságot. Az érintett államok a 13. cikkben említett kétoldalú megállapodásaikban határozzák meg azokat a helyi közigazgatási egységeket, amelyeket határ menti területnek kell tekinteni. Amennyiben bármely ilyen egység valamely része a határvonaltól számított 30 kilométer és 50 kilométer között terül el, az a határ menti területhez tartozónak tekintendő;

3. »kishatárforgalom«: a határ menti lakosok által egy külső határ rendszeres átlépése, például a határterületen való szociális, kulturális vagy megalapozott gazdasági, illetve családi indokú tartózkodás céljából, amely nem haladhatja meg az e rendeletben meghatározott időtartamot;

[...]”

- 10 A kishatárforgalmi rendszert az említett rendelet 13. cikke értelmében a tagállamok a velük szomszédos harmadik országokkal kötött kétoldalú megállapodásokkal hajtják végre a Bizottság felügyelete mellett. E megállapodások – ugyanezen rendelet 5. cikke értelmében – határozzák meg „a kishatárforgalmi rendszer keretében történő folyamatos [helyesen: megszakítás nélküli] tartózkodás megengedhető leghosszabb idejét, amely nem lépheti túl a három hónapot.”

- 11 Az 1931/2006 rendelet 7. cikke bevezeti a kishatárforgalmi engedélyt, és meghatározza ezen engedély jellemzőit és kötelező tartalmát, különösen, hogy „a jogosultja nem hagyhatja el a határ menti területet, valamint hogy a visszaélés bármilyen formája a 17. cikk szerinti szankciókat vonja maga után”. E cikk kimondja azt az elvet, hogy a szankcióknak „hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek” kell lenniük, és „lehetőséget kell biztosítaniuk a kishatárforgalmi engedélyek törlésére vagy visszavonására”.

- 12 Egyébiránt ugyanezen rendelet (5) preambulumbekzdése az alábbiakat mondja ki:

„Általános szabályként a visszaélések megelőzése érdekében kishatárforgalmi engedély csak olyan személyek részére adható ki, akik legalább egy éve jogszerűen tartózkodnak a határ menti területen. A tagállamok és a szomszédos harmadik államok között megkötött kétoldalú megállapodások ennél hosszabb tartózkodási időt is előírhatnak [...]”

- 13 Végül az 1931/2006 rendelet 9. cikke értelmében a kishatárforgalmi engedély csak akkor adható ki, ha a határ menti lakos olyan okiratokat mutat be, amelyek igazolják többek között, hogy jogos indokuk van a kishatárforgalmi rendszer alapján egy külső szárazföldi határ gyakori átlépésére.

A magyar jog

- 14 A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 40. §-ának (1) bekezdése a harmadik országbeli állampolgárok beutazásának és tartózkodásának általános szabályaival kapcsolatban az alábbiak szerint rendelkezik:

„A határforgalmat ellenőrző hatóság a három hónapot meg nem haladó időtartamú tartózkodás céljából beutazni kívánó harmadik országbeli állampolgár államhatáron történő beléptetését a[z 562/2006 rendelet] rendelkezései alapján megtagadja, és – érdekeinek figyelembevételével – visszairányítja [...]”.

- 15 A kishatárforgalommal kapcsolatban a magyar kormány és Ukrajna miniszteri kabinetje között a kishatárforgalom szabályozásáról létrejött egyezmény 1. cikkének (5) bekezdése kimondja, hogy a kishatárforgalmi engedély „többszöri beutazásra, és hat hónapon belül legfeljebb három hónapos folyamatos, különösen szociális, kulturális, családi vagy – a nemzeti jogszabályok alapján keresőtevékenységnek nem minősülő – megalapozott gazdasági célú tartózkodásra jogosít a másik Szerződő Fél államának határ menti területén”. Ezen egyezmény 3. cikkének (2) bekezdése szerint „a Szerződő Felek államai az engedéllyel való bárminemű visszaélés esetén a nemzeti jogszabályaikban meghatározott szankciókat alkalmazzák”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 16 O. Shomodi érvényes kishatárforgalmi engedéllyel rendelkező ukrán állampolgár, amely engedély őt Magyarország határ menti területére való belépésre jogosítja. 2010. február 2-án belépésre jelentkezett a záhonyi határátkelőhelyen. A magyar rendőrség megállapította, hogy O. Shomodi 2009. szeptember 3-a és 2010. február 2-a között 105 napot tartózkodott Magyarország területén, ahova szinte minden nap beutazott, és néhány órát ott töltött. Tekintve, hogy O. Shomodi így hat hónapon belül több mint három hónapot töltött a schengeni térségben, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége a 2007. évi II. törvény 40. §-ának (1) bekezdése alapján megtagadta tőle a magyar területre való belépést.
- 17 A határozat ellen az érintett keresetet nyújtott be a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bírósághoz, amely 2010. május 26-i ítéletével hatályon kívül helyezte azt. E bíróság először is megállapította, hogy sem az 562/2006 rendelet, sem az annak végrehajtását biztosító 2007. évi II. törvény 40. § nem alkalmazható. Ezt követően e bíróság a kishatárforgalomra vonatkozó különleges szabályokat alkalmazta, és úgy ítélte meg, hogy a kishatárforgalmi engedély jogosultja egyrészt korlátlan számú belépésre jogosult, másrészt a jelen ítélet 15. pontjában említett egyezmény által bevezetett három hónapos leghosszabb tartózkodási idő kizárólag a megszakítás nélküli tartózkodásra vonatkozik. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság ebből arra a következtetésre jutott, hogy a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhonyi Kirendeltsége által felhozott indokok nem igazolhatták O. Shomodi visszairányítását.

18 A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, amelyhez az említett közigazgatási szerv ezen ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, úgy ítélte meg, hogy az előtte folyamatban lévő ügy elbírálása az 1931/2006 rendelet rendelkezéseinek értelmezésétől függ, és úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Az [...] 1931/2006 rendelet [...] 5. cikke szerinti legfeljebb három hónapos folyamatos tartózkodást engedő rendelkezését – különösen a kishatárforgalmi rendelet 2. cikk a) pontjára és a 3. cikk 3. pontjára figyelemmel – úgy kell-e értelmezni, hogy a rendelet lehetővé teszi a 13. cikk szerinti tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú megállapodások alapján a többszöri ki- és belépést és a legfeljebb folyamatos három hónapos tartózkodást akként, hogy a tartózkodásra nyitva álló három hónap lejártá előtt a kishatárforgalmi igazolvánnyal rendelkező határ menti lakos megszakíthatja a folyamatos tartózkodást, majd az ismételt határátlépést követően ismételten három hónapos folyamatos tartózkodásra jogosult?
- 2) Amennyiben az első kérdésre a válasz igenlő, akkor a kishatárforgalmi rendelet 5. cikke szerinti folyamatos tartózkodás megszakításának tekinthető-e a[z ugyanazon] napon belüli, illetve az egymást követő napokon történő ki- és belépés?
- 3) Amennyiben az első kérdésre a válasz igenlő, de a második kérdésre nemleges, akkor a folyamatos tartózkodás megszakításának megállapításához milyen időintervallum, vagy más mérlegelési szempont figyelembevételére van szükség, a kishatárforgalmi rendelet 5. cikke alapján?
- 4) Amennyiben az első kérdésre a válasz nemleges, akkor az 1931/2006 rendelet 5. cikke szerinti legfeljebb három hónapos folyamatos tartózkodást engedélyező rendelkezést lehet-e úgy értelmezni, hogy a többszöri ki- és belépés során eltöltött időt egybe kell számítani, és a Schengeni Végrehajtási Egyezmény 20. cikkének (1) bekezdésére vagy más, a schengeni térség jogára vonatkozó bármely szabályra figyelemmel, ha az összeadott napok száma eléri a 93 napot (három hónapot), akkor az első beutazástól számított hat hónapon belül a kishatárforgalmi engedély további tartózkodásra nem jogosít?
- 5) Amennyiben a negyedik kérdésre a válasz igenlő, akkor az egybeszámítás során, a[z ugyanazon] napon belüli többszöri ki- és belépést, illetve egyszeri napon belüli ki- és belépést is figyelembe kell-e venni, és milyen számítási módszerrel?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első és a negyedik kérdésről

- 19 A kérdést előterjesztő bíróság lényegében azon „folyamatos [helyesen: megszakítás nélküli] tartózkodás” három hónapra történő korlátozásának pontos mértékét kívánja megtudni, amelynek jogával az 1931/2006 rendelet alapján kiadott kishatárforgalmi engedély jogosultja rendelkezik, tekintettel a Schengeni Végrehajtási Egyezmény és az 562/2006 rendelet alapján a vízumkötelezettség hatálya alá nem tartozó harmadik országbeli állampolgárok tartózkodásának hat hónapon belül három hónapra történő korlátozására.
- 20 E kérdés azt veti fel, hogy az 1931/2006 rendeletet a schengeni vívmányok fényében, vagy – ellenkezőleg – önállóan kell-e értelmezni.
- 21 Az első lehetőség szerint, amelyet a magyar és a lengyel kormány is előnyben részesít, az 1931/2006 rendeletet a schengeni vívmányok szerves részének kell tekinteni. Ez esetben ez utóbbi jogszabály azon rendelkezésének, amely a vízumkötelezettség hatálya alá nem tartozó harmadik országbeli állampolgárok rövid idejű tartózkodását hat hónapon belül három hónapra korlátozza, minden egyéb

rendelkezéssel szemben elsőbbséget kellene élveznie. Az 1931/2006 rendelet alapján vízumkötelezettség hatálya alá nem tartozó, kishatárforgalmi engedéllyel rendelkező személyek sem képezhetnek ez alól kivételt. Ezen elmélet hívei úgy érvelnek, hogy mivel nincs meghatározva az egymást követő tartózkodások együttes megengedhető leghosszabb ideje, az ilyen engedéllyel rendelkező személyek *de facto* potenciálisan korlátlan tartózkodásra jogosultak, tekintve, hogy elegendő elhagyniuk az érintett tagállam területét három hónap után és visszatérniük az azt követő napon ahhoz, hogy újabb három hónapos tartózkodásra váljanak jogosulttá.

- 22 Az ilyen megközelítés azonban sem az 1931/2006 rendelet szövegének, sem szellemének nem felel meg.
- 23 E rendelet 5. cikke kétoldalú megállapodásokra bízta a tartózkodás megengedhető leghosszabb idejének meghatározását, amely „megszakítás nélküli tartózkodás esetén” nem lépheti túl a három hónapot. Mind ez a pontosítás, mind annak megfogalmazása világosan elválasztja a kishatárforgalom időbeli korlátozását a „schengeni korlátozástól”, amely semmiképp sem a megszakítás nélküli tartózkodásra vonatkozik. Ezen értelmezést erősíti meg az 1931/2006 rendelet előkészítő anyagai is, melyekből kiderül, hogy jöllehet a Bizottság eredetileg a leghosszabb tartózkodási időnek a schengeni vívmányok által is előírt félévenkénti három hónapra való egységesítését javasolta, az uniós jogalkotó a megszakítás nélküli tartózkodásra különleges korlátozásokat fogadott el. E tekintetben az a körülmény, hogy e korlátozás felső határa – akárcsak a schengeni vívmányokban – legfeljebb három hónapos lehet, nem vonhatja kétségbe annak különleges jellegét a vízumkötelezettség hatálya alá nem tartozó harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó általános szabályokhoz képest, tekintve, hogy az 1931/2006 rendelet egyetlen rendelkezéséből sem következik, hogy e három hónapnak ugyanazon hat hónapos időszakon belül kellene eltelnie.
- 24 Egyébiránt az 1931/2006 rendeletet – a szelleméből következően – szükség esetén önállóan kell értelmezni. E rendeletnek mind céljai, mind rendelkezései az uniós jogalkotó azon szándékára utalnak, hogy a kishatárforgalom számára az 562/2006 rendeletről eltérő szabályokat állapítson meg. E szabályozás célja – ahogy a főtanácsnok is hangsúlyozta indítványának 52. pontjában – a határ menti lakosok számára annak lehetővé tétele a helyi, aktuális vagy történelmi adottságok figyelembevételével, hogy az Unió külső szárazföldi határait könnyen, vagyis túlzott adminisztratív kötöttségek nélkül, gyakran, vagy akár rendszeresen, gazdasági, társadalmi, kulturális vagy családi jellegű jogos indokkal átléphessék.
- 25 Az ilyen értelmezésnek a határ menti terület közrendjére gyakorolt állítólagos negatív hatásával kapcsolatban a magyar és a lengyel kormány által kifejezett aggályok nem meggyőzőek, tekintve, hogy a kishatárforgalmi engedéllyel rendelkező személy részére ekképpen biztosított jog nem feltétlen, és nem is abszolút jellegű. Ugyanis ezen engedély megszerzésének feltétele, hogy a jogosult legalább egy éve tartózkodjon a szomszédos ország határ menti területén, amely tekintetében kétoldalú egyezmény hosszabb időt is megállapíthat. Ráadásul semmi sem tiltja, hogy az ilyen egyezmény a leghosszabb megszakítás nélküli tartózkodási időt az 1931/2006 rendelet által előírt három hónaposnál rövidebb időtartamban határozza meg. Egyébiránt a határ átlépésének megkönnyítése, ahogy magából e rendelet (4) preambulumbekkezdésének és 9. cikke b) pontjának szövegéből kitűnik, a jóhiszemű határ menti lakosokat célozza, akiknek jogos és megfelelően igazolt indokuk van a külső szárazföldi határ gyakori átlépésére. E tekintetben a hatáskörrel rendelkező hatóságok szabadon szabhatják ki az 1931/2006 rendelet 7. cikkében hivatkozott szankciókat azon határ menti lakosokra, akik a kishatárforgalmi engedélyt visszaélészerűen vagy csalárd módon használják fel.
- 26 Ennélfogva az első és a negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1931/2006 rendeletet úgy kell értelmezni, hogy az e rendelet által létrehozott különleges kishatárforgalmi rendszer keretében kiadott kishatárforgalmi engedély jogosultja – az említett rendeletben, valamint az annak végrehajtása céljából az állampolgársága szerinti harmadik állam és az azzal szomszédos tagállam által kötött egyezményben előírt kereteken belül – egyrészt szabadon mozoghat a határ menti területen három hónapon keresztül, amennyiben tartózkodása megszakítás nélküli, másrészt a tartózkodás minden egyes megszakítását követően újabb három hónapos tartózkodási jog illeti meg.

A második kérdésről

- 27 A kérdést előterjesztő bíróság második kérdésével lényegében arra keres választ, hogy a kishatárforgalmi engedéllyel rendelkező személy tartózkodását milyen gyakorisággal szakíthatja meg az 1931/2006 rendelet 5. cikke értelmében.
- 28 E tekintetben és a fent kifejtettekből következően, a kishatárforgalmi engedély jogosultjának tartózkodását megszakítottak kell tekinteni abban a pillanatban, amikor az érintett átlépi a határt, hogy a számára kiadott engedélynek megfelelően visszatérjen a lakóhelye szerinti államba, anélkül hogy a napi határátlépések számát figyelembe kellene venni.
- 29 A második kérdésre így azt a választ kell adni, hogy az 1931/2006 rendelet 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a tartózkodás e cikkben említett megszakításának minősül a határ menti tagállam és a kishatárforgalmi engedély jogosultjának lakóhelye szerinti harmadik állam közti határ ezen engedélyben rögzített feltételek szerinti átlépése, függetlenül annak gyakoriságától, amely akár naponta többszöri is lehet.

A többi kérdésről

- 30 Az első, a második és a negyedik kérdésre adott válaszra tekintettel a harmadik és az ötödik kérdésre nem kell válaszolni.

A költségekről

- 31 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A tagállamok külső szárazföldi határain való kishatárforgalom szabályainak meghatározásáról, valamint a Schengeni Egyezmény rendelkezéseinek módosításáról szóló 2006. december 20-i 1931/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet úgy kell értelmezni, hogy az e rendelet által létrehozott különleges kishatárforgalmi rendszer keretében kiadott kishatárforgalmi engedély jogosultja – az említett rendeletben, valamint az annak végrehajtása céljából az állampolgársága szerinti harmadik állam és az azzal szomszédos tagállam által kötött egyezményben előírt kereteken belül – egyrészt szabadon mozoghat a határ menti területen három hónapon keresztül, amennyiben tartózkodása megszakítás nélküli, másrészt a tartózkodás minden egyes megszakítását követően újabb három hónapos tartózkodási jog illeti meg.**
- 2) **Az 1931/2006 rendelet 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a tartózkodás e cikkben említett megszakításának minősül a határ menti tagállam és a kishatárforgalmi engedély jogosultjának lakóhelye szerinti harmadik állam közti határ ezen engedélyben rögzített feltételek szerinti átlépése, függetlenül annak gyakoriságától, amely akár naponta többszöri is lehet.**

Aláírások